

El Futur És Ara 2024 - balanç de la transició a la sostenibilitat de Catalunya durant l'any 2023 i bateria de propostes pels primers 100 dies del nou Govern.

Introducció

El darrer any el progrés de Catalunya cap als objectius de sostenibilitat del 2030 ha estat mínim. L'impacte de la sequera ha comportat un avançament electoral que ha deixat en suspens polítiques estratègiques d'acció climàtica, de conservació de la biodiversitat i de transició verda, com els Pressupostos de Carboni, el Pla territorial d'energies renovables, el Pla Nacional Integrat d'Energia i Clima, l'Agència de la Natura de Catalunya, la Llei de Biodiversitat, o la fiscalitat del carboni en el sector nàutic. Malgrat tot, s'ha verificat una caiguda en les emissions d'efecte hivernacle, marcant l'inici d'una tendència que si es manté situa el país en la direcció correcta per lluitar contra el canvi climàtic. Amb tot, Catalunya segueix sense un full de ruta clar per assolir les fites de la comunitat científica internacional pel 2030 -una reducció del CO2 del 43% respecte el 2019 i un 30% d'ecosistemes terrestres i marins protegits i restaurats-, i sense deixar ningú enrere; és a dir, amb mesures transversals per garantir el benestar i capacitat d'adaptació de la població més vulnerable, dels sectors econòmics molt sensibles al model energètic, com el dels transports, la pagesia o la indústria, i les generacions més joves.

[Presentació Resum de totes les intervencions](#)

1.- Emergència climàtica i ecològica - Evolució i perspectiva de la ciència

11.05 - Evolució de les emissions de GEH - Sílvia Cañellas - Ambientòloga - Membre del Monitor Públic d'Emissions

Des del "Monitor públic d'emissions de Catalunya" s'ha fet una estimació de les emissions de GHG del 2022 i el 2023, per demostrar que és possible disposar de dades orientatives actualitzades que ens permetin saber si estem o no anant en la direcció adequada en la mitigació del canvi climàtic. Hem de tenir en compte que les darreres dades oficials publicades per la Generalitat són del 2021.

Els resultats mostren que el 2022 les emissions es van incrementar respecte el 2021, recuperant els nivells previs a la pandèmia del covid, però que per contra el 2023 sí que s'ha produït una reducció important en les emissions, que podria ser de més del 5% respecte el 2022. Les causes d'aquesta caiguda són múltiples i no han estat analitzades en profunditat en aquest estudi, però sí que es pot apuntar que provenen sobretot de la davallada en les emissions industrials i de la generació d'electricitat, relacionades principalment amb la reducció del consum de gas durant el 2023 –per l'increment de preus per la guerra a Ucraïna, però que

també per altres raons conjunturals (hivern menys fred) o estructurals (millora de l'eficiència energètica, desindustrialització, autoconsum renovable tant domèstic com industrial).

Recordem que l'estimació que ha fet el "Monitor públic d'emissions" mira d'aproximar-se a "l'inventari oficial", el qual segueix un criteri territorial (recull les emissions produïdes al país) però que no reflecteix la totalitat de les emissions que són responsabilitat de Catalunya. No s'inclouen les emissions generades en la fabricació i el transport de tots els productes consumits aquí però produïts fora de Catalunya, així com gran part de les emissions de l'aviació i el transport marítim internacional. Per tant, per reduir la petjada de carboni de Catalunya haurem d'abordar també el model de producció i consum."

11.10 - Els pressupost de carboni de Catalunya - Marta Torres Gunfaus - Enginyera Industrial - Membre del Comitè d'Experts en Canvi Climàtic de Catalunya

El Pressupost de Carboni és un instrument de planificació de la mitigació del canvi climàtic i la descarbonització de Catalunya que emana de la Llei de Canvi Climàtic de l'any 2017. El Govern de la Generalitat de Catalunya ha de presentar al Parlament de Catalunya pressupostos quinquenals per a la seva aprovació, en base a una proposta elaborada per part d'un Comitè d'Experts format per set persones procedents de l'àmbit científic, operant des del més absolut voluntariat. Segons la Llei, al 2020 el Parlament hauria d'haver aprovat els pressupostos de carboni dels períodes 2021-2025 i 2026-2030, i a finals de 2023 el pressupost 2031-2035. Tots aquests terminis han estat exhaurits, doncs és a l'any 2019 que es crea el Comitè i al 2022 quan es completa la nominació de tots els Membres i s'assignen uns mínims recursos que han permès accelerar els treballs i l'entrega de resultats preliminars del Pressupost de Carboni a la Taula Social del Canvi Climàtic el passat mes d'abril.

El missatge del Pressupost de Carboni de Catalunya és clar. Calen reduccions dràstiques al curt termini, que impliquen un augment del nivell d'ambició actual, en tots els sectors. Sota criteris de justícia climàtica, per evitar l'escalfament global per sobre d'1,5°C a finals de segle, entre 2022 i 2050 Catalunya disposaria de 210 Megatonnes de CO₂ per emetre. Si prenem en consideració que anualment Catalunya envia a l'atmosfera entorn a 32 Mt CO₂, Catalunya exhauriria en 7 anys aquest pressupost just que tenim pels propers 28 anys. El Comitè ha explorat la viabilitat tècnica i econòmica de vàries sendes d'emissions per poder acabar recomanant uns objectius que siguin realistes i justos. Excedir el Pressupost que es fixi, serà a crèdit de les generacions futures i a expenses de desenvolupar sistemes per capturar emissions a gran escala durant la resta del segle per contenir la pujada de les temperatures més enllà del llindar de seguretat d'1,5°C. Necessitem un full de ruta multisectorial, multidepartamental i multinivell perquè ningú ignori el seu deure de planificar i programar una reducció mesurable d'emissions en els propers cinc anys que s'ha de situar entorn al 6% anual. Sense elevar al màxim nivell de compromís polític i social aquest objectiu, no podrem parlar d'una transició verda justa, real i a l'alçada de l'emergència climàtica que estem vivint i hem declarat.

11.15 - Emergència climàtica i ecològica, i salut humana - Olga Pané, exgerent Hospital del Mar. [TEXT AMPLIAT](#)

El darrer any hem vist com l'impacte del canvi ambiental global sobre la salut humana ha obert noves pàgines de la història, com per exemple territoris que han assolit temperatures fora del nínxol climàtic dels humans. Per tant, territoris habitats que deixaran de ser habitables per massa calor. També hem observat un increment de les morts per xoc tèrmic, i onades càlides a Brasil, el Sud-est asiàtic, l'Àrtic, etc. que han durat setmanes. I tot el contrari; temporals i inundacions que han deixat un rastre de morts i milers de persones sense llar, electricitat i aigua potable, i la desaparició de milers d'hectàrees de terres cultivables, etc. La contaminació atmosfèrica s'erigeix com una pandèmia incontrolable, afectant centenars de milions d'humans i causant morts prematures a tot el món, mentre patògens exòtics es propaguen sense una capacitat de prevenció efectiva.

A Catalunya i a l'Estat, la combinació de la guerra d'Ucraïna i la sequera ha impactat greument en l'agricultura, amb un augment dels costos del 28,5% i caigudes de la producció del 14% en els vegetals i casos extrems l'olivera amb un descens de les collites del 55% ([font](#)). Aquesta situació, directament lligada a la crisi energètica i climàtica, ha fet augmentar la despesa familiar en alimentació un 18%, agreujant les opcions de seguretat alimentària i nutricional de la població més vulnerable. El cas de l'oli d'oliva, convertit en un producte de luxe en qüestió de mesos ja tingut una afectació sobre una part molt generalitzada de la població, induint al consum d'olis refinats i de varietats vegetals de consum habitual poc indicat per raons de salut.

Així mateix, és cada cop més manifest l'impacte sobre la salut de la creixent contaminació dels recursos hídrics per nitrats, pesticides, productes químics industrials, medicaments, microplàstics, etc. Substàncies que ens acaben arribant al cos via cadena tròfica amb fenòmens com la disrupció endocrina que accelera la pubertat en els infants. Necessitem imprimir els principis d'Una Sola Salut al desenvolupament si volem una societat resilient en termes sanitaris.

11.20 - Emergència climàtica i estat de la biodiversitat i ecosistemes - Andreu Salvat - Membre de Conservació.CAT

Dues de les qüestions de major impacte social a Catalunya en el darrer any, la sequera i la revolta pagesa, tenen fortes implicacions en la conservació i ús sostenible de la biodiversitat, atès que segons l'informe *Estat de la natura a Catalunya 2020*, les aigües continentals i els espais agrícoles i prats són els ecosistemes que estan experimentant una major pèrdua de biodiversitat i qualitat ambiental. La sobreexplotació i/o contaminació dels recursos hídrics, inclòs els aqüífers, o la destrucció biològica dels sòls agrícoles són alguns dels factors que expliquen aquesta situació. També cal destacar el brutal impacte de les espècies invasores, tant les macroscòpiques com els microorganismes, amb la incorporació de noves espècies any rere any i amb polítiques clarament insuficients per a la seva contenció. Finalment també ha estat notícia la davallada dels pol·linitzadors, que comprenen grups biològics com les abelles i les papallones, i que ha propiciat la redacció del Pla intersectorial de conservació dels

pol·linitzadors silvestres a Catalunya (PIPOL). En aquest àmbit la gestió agro-ramadera també té una importància cabdal.

La crisi de la biodiversitat és una amenaça tan greu com la crisi climàtica per a les societats humanes, i les dues crisis es retroalimenten en una espiral altament perniciosa. En els darrers anys es multipliquen els exemples en aquest sentit, amb situacions de probable no retorn. Els investigadors han documentat un decaïment forestal agut, amb més de 60.000 ha afectades, l'asseccament de fonts i zones humides o greus afectacions ocasionades per l'escalfament de la mediterrània, amb mortalitats massives d'esponges i coralls.

Fa poques setmanes un grup de més de 500 científics han publicat el manifest "La legislatura del no retorn" reclamant accions decidides per a donar resposta a l'emergència ecològica i climàtica. És imprescindible i urgent afrontar de cara i amb contundència aquesta crisi de biodiversitat i impulsar polítiques actives fortes per tal de minvar i revertir aquestes tendències. Si bé en els darrers anys s'han fet certs avenços, a Catalunya encara estem pendents de desplegar l'Estratègia catalana del patrimoni natural i l'Agència de la Natura de Catalunya, i també de fer la Llei de biodiversitat i patrimoni natural, entre altres compromisos anunciats els darrers anys. Aquests tres elements són estructurals de les polítiques de conservació i sense ells no hi ha cap possibilitat de conservar la natura per a les generacions futures i revertir la pèrdua de biodiversitat. Finalment, tant o més urgent és fer que aquests reptes siguin assumits per bona part de la societat, atès que l'acció per a la conservació de la biodiversitat no es pot restringir als espais naturals protegits, sinó que ha d'arribar al conjunt del territori i de sectors socials.

2.- Resposta a la l'emergència climàtica i ecològica: avenços i balanç

11.30 - Transició energètica. Pere Roura - Catedràtic Emèrit de Física de la UdG i membre Renovem-nos. [TEXT AMPLIAT](#)

Tot i l'aprovació dels decrets que donaven per acabada la moratòria al desplegament dels parcs eòlics i fotovoltaics, la penetració de les energies renovables a Catalunya continua essent molt insuficient (un 15% de la generació el 2023) i amb un ritme de creixement molt baix. Segons dades de l'Observatori de les Energies Renovables, el 2023 s'han instal·lat escassos 7,5 MW eòlics i 26,9 MW solars sobre sòl, i els projectes mostren un repartiment territorial molt desigual amb una gran concentració a les comarques de Tarragona i Lledia. ***L'únic aspecte en el que Catalunya excel·leix és en la producció fotovoltaica d'autoconsum que ha crescut en 436,8 MW el darrer any.***

Tanmateix, la previsió de la Generalitat indica que calen grans instal·lacions eòliques i solars que ocuparan al voltant del 2% del territori per a cobrir el 84% de la demanda elèctrica en l'horitzó 2050. La capacitat inversora de capital privat hi és, de manera que les barreres al desplegament a gran escala es troben en la capacitat de gestió de l'Administració, la manca de punts de connexió a una xarxa de distribució infradimensionada i l'oposició del territori. Cal un lideratge polític clar per a fer realitat la voluntat expressada pel nostre Parlament l'any 2017

amb el Pacte Nacional per a la Transició Energètica i la Llei del Canvi Climàtic. El compromís que Catalunya esdevingui sobirana energèticament amb fonts renovables i la urgència de fer-ho efectiu perquè en menys de 10 anys (2033) està previst el tancament de les 3 centrals nuclears catalanes deixant un forat del 60% en el subministre elèctric del país. S'ha de dir ben alt, ara que proliferen projectes a l'Aragó amb l'objectiu de subministrar l'energia que aquí ens farà falta a curt termini. Convé que les grans instal·lacions d'energia renovable es deixin de percebre com amenaça i passin a ser vistes com una oportunitat de reequilibri territorial.

Ara bé, per fer efectiva la transició energètica a les energies renovables de Catalunya, cal contrarestar l'actual ensorrament dels preus de l'energia a nivell estatal, amb dies on la solar i l'eòlica aboquen a la xarxa electricitat a preu zero o negatiu perquè hi ha més oferta que demanda i que ha provocat una frenada rellevant de la inversió. Es tracta doncs d'accelerar l'electrificació dels consums tèrmics dels edificis i la mobilitat, tant en l'àmbit privat com en el públic. Una electrificació massiva d'usos per encarar l'apagada nuclear i la mitigació del canvi climàtic amb l'abandonament dels combustibles fòssils sense posar en risc la rendibilitat de instal·lacions d'energies renovables que les han de reemplaçar.

11.35 - Descarbonització de la mobilitat - Daniel Pi - Enginyer i coordinador de l'Oficina Tècnica de la PTP

L'any 2023 es va tancar amb un descens de poc més del 2% en l'ús de combustibles fòssils destinats a la mobilitat respecte de l'any anterior. La mobilitat, responsable del 30% de les emissions de gasos d'efecte hivernacle, continua depenent fonamentalment dels combustibles fòssils i els avanços en matèria de descarbonització són gairebé imperceptibles. Els modes de transport electrificats continuen tenint un poc pes en el conjunt de la mobilitat (transport viatgers: 86% carretera, 8% avió, 6% tren; mercaderies: 96% carretera, 1% tren, 3% vaixell).

L'evolució de l'electrificació del parc de vehicles tampoc convida a l'optimisme. Dels vehicles matriculats l'any 2023 a Catalunya, tan sols el 3,99% eren elèctrics purs, i un 6,16% addicional eren endollables. Com a comparativa, els percentatge a Portugal en el mateix període temps eren del 18,2% d'elèctric pur, i un 13,6 % endollable.

Resulta imprescindible l'adopció d'un conjunt de mesures que permetin revertir aquesta situació, tant específiques de promoció del vehicle elèctric amb especial atenció a les flotes compartides, com fiscals (pagament per ús de les vies d'alta capacitat, reforma de la fiscalitat dels vehicles) i de foment del transport públic i la mobilitat activa.

11.40 - Finances i canvi climàtic - Susana Martín - Economista i membre de Revo Prosperidad Sostenible

Financiar la transició implica invertir 813,000 milloens de euros al año, entre inversión pública y privada (5% del PIB de la UE) Y el déficit de inversión actual es del 50%. El reto es **cómo duplicar** la inversión en la transición. Para ello, necesitamos hacer tres cosas: 1. Identificar las necesidades de financiación de forma mucho más granular para entender cuales son las inversiones necesarias, quién tiene que llevarlas a cabo y qué fuentes de financiación son las usuales para dichos perfiles. 2. destinar los recursos públicos a garantizar una transición justa

3. Movilizar el ahorro y la financiación privada y en este aspecto es necesario incidir en el papel que pueden tener los bancos centrales, como supervisores del sistema bancario que da crédito y es instrumental en canalizar operaciones del mercado de capitales.

Papel de los bancos centrales: 1. Adopción de un enfoque de precaución: minimizar las actividades que se sabe que contribuyen a efectos nocivos que pueden precipitar puntos de inflexión climáticos. 2. Necesitamos una mayor coordinación entre la política fiscal y la política monetaria, y en lo que se refiere a los planes de transición bancarios, asegurarse de que sirven para financiar la transición de manera ambiciosa y no solo para velar por la estabilidad financiera y de precios a corto plazo 3. Para poder financiar la transición es necesario un tipo de interés verde más bajo que el convencional para que las inversiones relativas a la transición sean asequibles a todos los bolsillos. Por último: los gestores de los bancos centrales no son representantes electos de la ciudadanía, son técnicos, y en lo que se refiere a su mandato de apoyar las políticas públicas de la UE es importante que nuestros representantes políticos les transmitan las prioridades de la sociedad.

11.45 - Cultura climàtica i justícia intergeneracional - Sara Santana, estudiant de Dret i membre d'End Fossil i Jan Ferrer - Enginyer en Disseny Industrial i membre dels Joves per l'Acció Climàtica de Catalunya

→ *Performance en viu*

11.50h Break d'humor amb Impro Acatomba

3.- Acció urgent pels primers 100 dies de Govern

12.05- Vicepresidència de transició ecosocial i emergència climàtica - Fernando Fernández - Llicenciat en Ciències Polítiques i Socials i coordinador de Greenpeace a Catalunya

Catalunya, a l'igual que la resta de regions i països del món, s'enfronta amb tota seguretat al major repte de la història de la humanitat fins al present. L'emergència climàtica i ecològica. Dues emergències, entrelaçades i que es retroalimenten l'una a l'altra, que posen en risc la supervivència d'infinat d'espècies, entre elles la nostra, així com la pròpia existència de molts dels ecosistemes naturals que sustenten la vida al planeta.

Catalunya ha sotassinat tots els grans acords internacionals sobre lluita contra el canvi climàtic, conservació de la biodiversitat i desenvolupament sostenible. Catalunya sempre participa a totes les cimeres i fa gala de formar part de la minoria de països que té un compromís constant i imperturbable amb les grans causes del Món.

Fins i tot, és innegable que Catalunya ha estat pionera en traslladar aquesta voluntat sobirana de compromís a un marc legal i de polítiques públiques innovador i que, en ocasions, ha despertat l'orgull dels sectors socials més sensibles a les qüestions mediambientals, com és el cas de la Llei del Canvi Climàtic.

Ara bé, quan es tracta de concretar aquests compromisos, voluntats, lleis i plans en accions efectives, Catalunya sembla incapaç d'avançar i el consens que s'ha formulat públicament o per escrit esdevé impossible a la pràctica. La raó fonamental d'aquesta contradicció és la incapacitat d'integrar l'agenda econòmica amb l'agenda ambiental, venent sempre l'econòmica per molt coneixement que es vagi acumulant respecte els riscos i conseqüències de la degradació del medi ambient. I així, en ple 2024 ens trobem amb unes eleccions anticipades provocades per, d'una banda, una sequera extrema amb orígens en l'escalfament planetari i, de l'altra, les disjuntives derivades d'un projecte tan controvertit com és el Hard Rock. Amb la màxima de "qui dia passa, any empeny" intuïm que qui prengui el relleu al Govern de la Generalitat centrarà els seus esforços en la bona marxa dels indicadors macroeconòmics (PIB, turisme, exportacions, ocupació...), potser amb algunes modestes reformes, però sempre per damunt de qualsevol altra qüestió. Aquest enfocament *business as usual* va quedant cada dia més obsolet davant d'un escalfament planetari que s'apropa perillosament al llindar de seguretat d'1'5°C fixat per l'IPCC i l'Acord de París.

"En context d'emergència ambiental la gestió de calamitats serà habitual". Així de contundents són les paraules dels 6 científics catalans que s'han adreçat directament al proper president de la Generalitat per alertar-lo que entrem en "La legislatura del no retorn". Una carta que han sotasignat les màximes institucions acadèmiques del país, com l'Associació Catalana d'Universitats Públiques i, per tant, les 7 universitats públiques de Catalunya, la Institució Catalana d'Història Natural, o el CREAF, i més de 800 persones a títol individual. Parafraçant els autors de la carta, la pregunta que cal fer-se és què més ha de passar (des de 2020, el Glòria, la crisi energètica, les onades de calor, la sequera...), o, a quin nivell d'impacte econòmic de la crisi climàtica cal arribar perquè algú es posi al timó de la transformació verda del país.

Estem en un país amb un dèficit evident de lideratge per la sostenibilitat. A Mèxic han elegit com a Presidenta una [científica climàtica i autora de l'IPCC](#). Al capdavant de l'ONU Antonio Guterres no deixa passar cap oportunitat per reclamar que "[cal fer-ho tot, ara i a tot arreu](#)" per aturar l'escalfament global. Un català, Marc Palahí, és la mà dreta del Rei d'Anglaterra en qüestions mediambientals. A Catalunya, en canvi, ni tan sols es gosa constituir el Govern amb un departament de medi ambient exclusiu. Al contrari, portem gairebé 15 anys diluint aquest àmbit transversal i tan estratègic en Conselleries amb motivacions sectorials, ja sigui l'urbanisme o l'agricultura i la ramaderia.

Des de les entitats que conformem l'aliança El Futur És Ara demanem al proper Govern elevar al màxim rang institucional l'impuls de la resiliència davant l'emergència climàtica i ecològica. No fer-ho és abandonar sectors econòmics clau del país, com l'automoció, els transports, l'energia, la indústria agroalimentària o el turisme, que representen un 30% dels llocs de treball.

És posar el futur de milers de famílies en risc per la seva dependència directa de l'accés a combustibles fòssils en grans quantitats i amb preus subvencionats. Però hi ha més, el 25% de la població catalana es troba per sota del llindar de la pobresa i un 10% pateix directament pobresa energètica. Com podem acceptar que tantes llars catalanes quedin a mercè dels efectes sobre el cost de l'energia -i com hem vist, dels aliments- de la geopolítica del petroli i derivats?

Tanmateix, som conscients que l'auge de l'extrema dreta i el negacionisme climàtic i científic és un nou desafiament a afrontar. Només una aposta forta per les alternatives que dignifiquen i ens dirigeixen cap a escenaris d'estabilitat per a la majoria podran contrarestar aquestes onades de populisme ultra.

Per les entitats d'El Futur És Ara només un Departament amb rang de Vicepresidència de Transició Ecosocial i Emergència Climàtica pot exercir d'eix tractor de la transformació verda i ecosocial del país. Una transformació que ha de servir per situar els objectius de la ciència en matèria de biodiversitat i emergència climàtica al centre de l'agenda política nacional, amb el 2030 com a horitzó i a partir d'un full de ruta transparent i monitoritzat amb freqüència. Per assegurar que totes les polítiques públiques esdevinguin una palanca per transformar el model productiu i la societat en general, amb cinc grans objectius: descarbonització; circularitat; ocupació de qualitat; vida digna a totes les llars; i regeneració de la biodiversitat i els embornals naturals.

En endavant, tota la política pública haurà de girar en torn al major repte que tenim com a societat: un transició ecològica i energètica que sigui justa i no deixi ningú enrere. Qui digui una altra cosa, ens estarà enganyant. Necessitem algú al timó sense por a admetre aquest fet. El futur és urgent, no tenim temps a perdre.

12.10- Plec de mesures per a desburocratització de la transició energètica i la descarbonització - Joan Herrera - Advocat, exdirector de l'IDAE i membre d'OIKIA

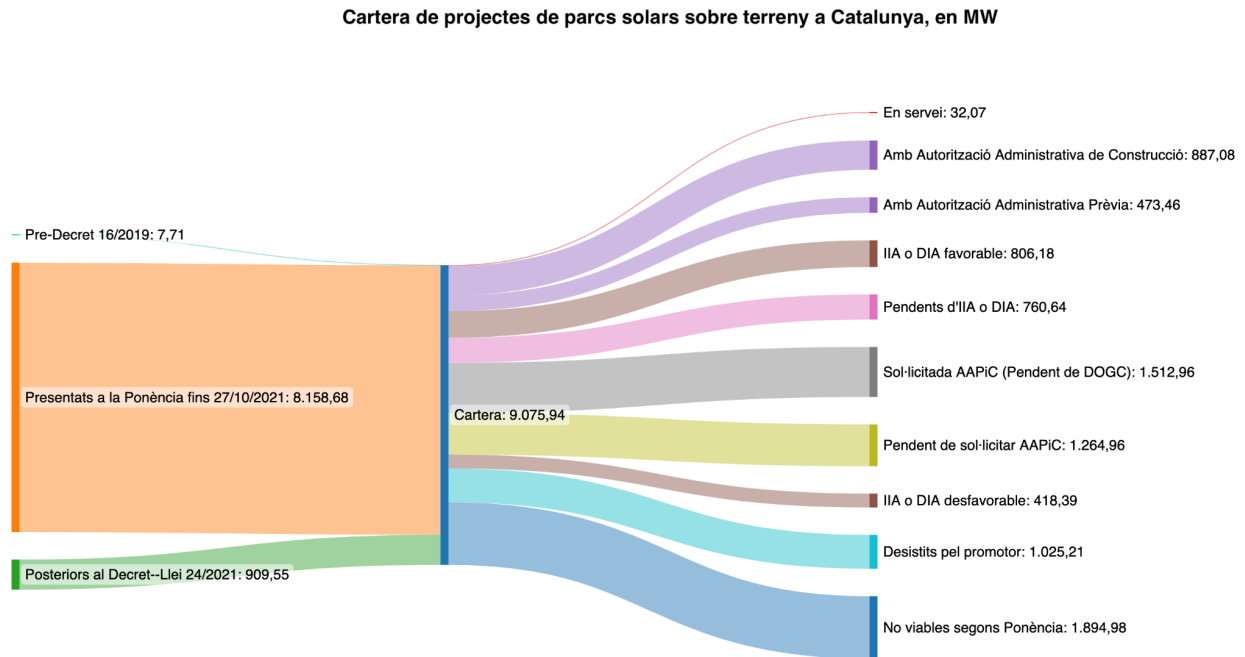
Per complir amb els objectius de la ProenCAT al 2030 hauríem de tenir instal·lats 15.000MW de potència renovables. 7.000MW en eòlica i 8.000MW en fotovoltaica. Això vol dir que, descomptant la potència instal·lada a dia d'avui, hauríem d'estar instal·lant a raó de 1000MW eòlics i 1000MW fotovoltaics cada any d'aquí al 2030.

Són molts? No. D'ençà del 2021 teníem 1.700MW eòlics que estaven en tramitació segons la nova normativa, una xifra superior al repte però, d'aquests, un 20% no han pogut autoritzar-se perquè el procés de tramitació ha estat tan llarg que han perdut els drets de connexió i un 25% més estan a punt de perdre'ls si no obtenen l'autorització en els propers mesos. Prop del 50% de la potència s'ha perdut en tramitacions que sovint s'allarguen fins a 600 dies.

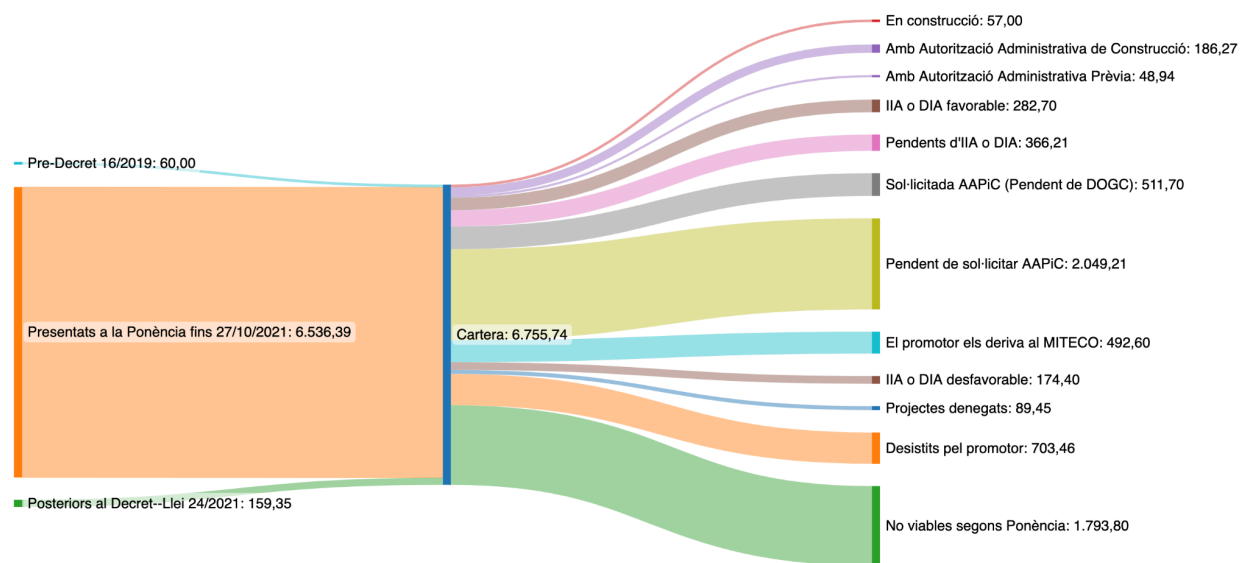
En Fotovoltaica tenim 33MW instal·lats i 3500 MW en tramitació, dels quals tan sols 1500 MW han rebut l'autorització, després de periples administratius de més de 400 dies. I la meitat

d'aquests 500MW autoritzats encara no s'han materialitzat per que Urbanisme no els ha atorgat la llicència d'actuació o perquè s'han vist afectats per impediments municipals.

De fet si mirem el diagrama d'autoritzacions de projectes d'ençà del Decret 16/2019 veiem que hi ha un abans i un després de la reforma d'aquest Decret que es va fer el 2021 i com aquesta reforma ha desincentivat als promotors i ha dificultat molt la finalització dels tràmits als que estaven en procés.

Cartera de projectes de parcs eòlics terrestres a Catalunya, en MW

© @dialecsost, 27/4/2024

Made at SankeyMATIC.com

Per aquest motiu, presentem un plec de 25 mesures per agilitzar la tramitació de la transició energètica i la descarbonització.

Les 25 propostes proposen una agenda decidida a favor de la transició energètica, el desplegament de renovables i l'electrificació. Volem que Catalunya es pugi al tren de les renovables, i que sigui la locomotora de l'electrificació. I comptem amb directives renovades que cal complir.

Proposem en primer lloc un Fons en Favor de l'Electromobilitat, que acompanyarà als sectors amb major ús del vehicle donant ajudes més intenses. Aquest Fons es nodrirà d'una nova fiscalitat sobre l'ús de les infraestructures viàries, que serà més intensa en sectors com el turístic o altres.

Proposem la creació d'un Fons per l'electrificació dels Usos Tèrmics, amb ajudes més intenses per l'electrificació dels usos tèrmics, que es nodrirà amb una nova fiscalitat sobre les calderes de gas i fuel.

Proposem que el PLATER s'aprovi amb la definició de les Zones d'Acceleració Renovable fruit d'un procés participatiu per establir els criteris ambientals, paisatgístics, tècnics i socials de zonificació.

Proposem l'elaboració d'un Decret que acceleri la transició energètica, creant un marc per a **Projectes de Prioritat Energètica**, amb consens i retorn al territori i tramitació accelerada; un marc de major agilització administrativa en els projectes de renovables amb una finestra única; afavorir models de xarxes tancades quan hi hagi excedents renovables, permetent un millor aprofitament; o l'aposta per la repotenciació.

12.15.- Clúster de recerca, monitorització i resposta al canvi climàtic - Mar Reguant - Economista - Membre del CADS i Premi Nacional de Recerca 2024.

La recerca a Catalunya en el camp de l'acció climàtica actualment és protagonitzada per treballs d'investigació desconectats que responen més a les inquietuds dels investigadors que a les necessitats que té la governança de la transició ecosocial. Aquests buits que deixa la ciència són omplerts per rumors i hipòtesis no sempre ben contrastades que acaben arribant a l'opinió pública generant un clima de desconfiança vers el procés i les accions de la transició energètica, i que alhora, condicionen la governança sovint en direcció contradictòria de la que convindria.

Per aquest motiu creiem que és hora de què la recerca en el camp de l'acció climàtica sigui coordinada sota un aixopluc institucional permanent creat des del Govern de la Generalitat i format per les universitats catalanes, els centres de recerca i altres actors implicats. I que sigui des d'aquest nou ens des d'on es determinin les prioritats de recerca que són més necessàries i urgents per al procés de governança i s'encaminin els recursos econòmics en la mateixa direcció.

Hi ha precedents tant a Catalunya d'institucions similars en altres camps i també organismes amb un funcionament similar en altres comunitats i països. Creiem que Catalunya no pot quedar enrere en aquesta qüestió i urgim al Govern a coordinar les accions necessàries per a fer-lo realitat.

Més referències [aquí](#)